

машь, че нѣмашь доста любовь кѣмъ Бога. Имашь право, но не ще да имашь доволенъ любовь додѣ живѣешь на този свѣтъ. Ный, ако бы да ся спасемъ, ще придобиемъ спасеніе-то, не защото обычаи Бога, но защото Богъ обыча насъ. Ты думаешь че нѣмашь доста вѣра; имашь право, и сякой Христіанинъ трѣба да ся моли Богу, “Господи, умножи ми вѣрж-тж.,” Но ако съсъ все сѣрдце гледашь на Іисуса и уповаешь на него да тя спасе, туй е вѣра-та; и ако и да е слаба, никой, който ѣж има, не ще погине. Не ли думаешь, че сѣрдце-то ти е много кораво както камѣкъ, и затова Богъ не ще да слуша твоитѣ молитвы. Насѣрчи ся отъ примѣръ-тъ на Сімона, който правяше волхвованіе. Негово-то сѣрдце не бѣше чисто; той бѣше “въ горчивж-тж жѣлчж и въ сякойж неправдѣ; но Апостолъ Петръ му ваза, “Моли ся Богу, негли ти ся прости помышленіе-то на сѣрдце-то ти.,” Твое-то сѣстояніе не може да е по лошо отъ негово-то, но той ся насѣрчи да иде при Іисуса. Иди съсъ съкрушенно сѣрдце за да го исцѣли той; или както пише единъ благочестивъ съчинитель, “Ако усѣтишь че сѣрдце-то ти не е съкрушенно, дай му го за да ся съкруши.,” Ако не можешь да идешъ при Іисуса прилично, пакъ ся труди; иди както можешь, и той не ще да ся отрече отъ тебе.